

[Indenrigsministeren.]

Det første lovforslag går i det væsentlige ud på at indføje sådanne ændringer i den kommunale indkomstskattelov, der må anses for konsekvenser dels af de af finansministeren samtidig hermed foreslåede ændringer af kildeskatteloven, dels af de ved lov af 15. december 1967 indførte nye regler for den kommunale beskatning i hovedstadsområdet, hvorved den progressive beskatning i dette område blev afløst af den i den øvrige del af landet gældende proportionale beskatning. Endelig foreslås de ved loven af 15. december 1967 foretagne ændringer af reglerne om fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten indføjet i loven om kommunal indkomstskat.

Ved det andet lovforslag, *forslag til lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat*, foreslås nævnte lov, der fastsætter de særlige kommunale skatteregler under en kildeskatteordning, sat i kraft den 1. januar 1970, det tidspunkt, der af finansministeren er foreslået som ikrafttrædelsestidspunkt for kildeskatteordningen.

Foruden selve ikrafttrædelsesbestemmelsen indeholder lovforslaget dels nogle mere teknisk begrundede regler, der må anses som konsekvenser af det af finansministeren fremsatte lovforslag om kildeskatteordningens ikrafttræden, dels bestemmelser om, hvorledes der i forbindelse med overgangen til kildeskæt skal forholdes med de kommunale skatter og kirkelige afgifter, der pålægges for skatteåret 1969-70. Den foreslåede ordning af sidstnævnte spørgsmål går ud på, at opkrævningen af disse skatter og afgifter bortfalder i de enkelte kommuner, for så vidt angår de terminer, hvis sidste rettidige indbetalingsdag indtræder efter den 31. december 1969, idet man herved skattebetalingsmæssigt set opnår en jævn overgang til det nye skattesystem og samtidig undgår at skabe unødige likviditetsproblemer for kommunerne. Den andel af den for skatteåret 1969-70 pålignede opholdskommuneskat, der herefter skal betales i kommunerne, vil således afhænge af den enkelte kommunes

opkrævningsordning, d.v.s. at der i kommuner med tidlige opkrævningsterminer skal svares en større andel af kommuneskatten end i kommuner med sene opkrævningsterminer. Ser man imidlertid på den samlede skattebetaling i kalenderåret 1969, vil forholdet — når henses til de nugældende betalingsterminer — blive det, at ingen skatteydere i det nævnte kalenderår kommer til at betale mere end 1 års kommune- og statsskatter, og at nogle vil komme til at betale mindre end 1 års statsskat. F. eks. skal skatteyderne i Københavns kommune i nævnte kalenderår betale 2 kvartalers stats- og kommuneskat for skatteåret 1968-69 og to kvartalers kommuneskat for skatteåret 1969-70, altså i alt 4 kvartalers stats- og kommuneskat, medens skatteydere i kommuner, hvor 3 kvartaler af den for skatteåret 1969-70 pålignede kommuneskat skal være betalt inden 1. januar 1970, i kalenderåret 1969 vil komme til at betale 1 kvartals stats- og kommuneskat for skatteåret 1968-69 samt 3 kvartalers kommuneskat og 2 kvartalers statsskat for skatteåret 1969-70, idet der jo efter finansministerens forslag i alle kommuner kun skal betales 2 kvartalers stats- og kommuneskat for skatteåret 1969-70. Den samlede skattebetaling i en sådan kommune bliver således i kalenderåret 1969 4 kvartalers kommuneskat og 3 kvartalers statsskat.

Idet jeg i øvrigt tillader mig nærmere at henvise til lovforslagene og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. (Inddrivelse af afgifter, som opkræves af toldvæsenet)*.

Den nye lov om almindelig omsætningsafgift medfører en væsentlig forøgelse af antallet af virksomheder, der skal opkræve afgift, og dermed også af antallet af udpantningssager. På grundlag af erfaringerne

[Justitsministeren.]

fra juli kvartal 1967 må det skønnes, at det årlige antal udpantningsforretninger i forbindelse med merværdiafgiften vil udgøre ca. 42.000, svarende til en stigning i forhold til engrosafgiften på ca. 35.000.

Det er klart, at en sådan stigning vil betyde en stor belastning af fogedretterne, en belastning, der ikke ville kunne klares uden personaleudvidelse.

På denne baggrund foreslås det at indføre en ordning, hvorefter udpantning for afgifter, der opkræves af toldvæsenet, kan foretages af en af toldvæsenet dertil bemyndiget person, på samme måde som udpantning for skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, kan foretages af en af kommunalbestyrelsen ansat pantefoged.

Ordnningen vil ikke alene betyde en aflastning af fogedretterne, men også en rationalisering af arbejdsgangen og en hurtigere og mere effektiv inddrivelse af de pågældende restancer.

De nødvendige bestemmelser til gennemførelse af ordningen foreslås indarbejdet i loven om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige, der i forvejen indeholder reglerne om de kommunale pantefogders virksomhed.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til enkelthederne i ordningen henviser til forslaget og til de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Ændringer i retskredsinddelingen m. v.)*.

Den seneste almindelige revision af retskredsinddelingen og af reglerne om, hvor mange dommere der skal ansættes ved de enkelte underretter, blev gennemført i 1956. I 1965 gennemførtes der et par enkelte ændringer heri.

Baggrunden for revisionen var, at stigningen i befolkningstallet og sagsantallet havde medført, at man for en række retskredses vedkommende ikke havde kunnet overholde grundlovens og retsplejelovens princip om, at den væsentligste del af de egentlige retssager skal behandles af faste dommere, idet udviklingen i stigende om-

fang havde nødvendiggjort, at der meddeltes dommerfuldmægtige stående bemyndigelse til at behandle og afgøre både civile sager og straffesager.

Denne udvikling er fortsat, og i 1965 besluttede justitsministeriet at søge tilvejebragt et nyt materiale, på grundlag af hvilket det ville være muligt at foretage en løbende planlægning af behovet for ændringer af retskredsinddelingen m. v. Gennem den nævnte undersøgelse har man søgt klarlagt, hvilke ændringer i retskredse og underretternes organisation, der under hensyn til stigningen i befolkningstallet og sagsantallet må anses for nødvendige i tiden indtil 1970. Det er meningen med jævne mellemrum at føre denne undersøgelse å jour.

På grundlag af undersøgelsens resultater må det antages, at der i de nærmeste år vil være behov for oprettelse af yderligere ca. 15 stillinger som dommer ved underretterne uden for København. Bl. a. under hensyn til de personalemæssige og lokale-mæssige problemer, der er forbundet med oprettelsen af nye embeder, har justitsministeriet anset det for rigtigst at søge forøgelsen af dommerembedernes antal gennemført gradvis.

I det foreliggende lovforslag foreslås det herefter, at der ansættes 2 dommere ved Roskilde herredsret samt ved retterne i Helsingør og Sønderborg, og at Århus byret, Århus nordre herredsret og Århus søndre herredsret sammenlægges til én ret, Århus by- og herredsret, der organiseres som en kollegial ret med en præsident og 7 andre dommere efter i det væsentlige samme principper som Københavns byret. I samtlige de nævnte områder har antallet af retssager, i hvilke retten beklædes af dommerfuldmægtige i henhold til fast konstitution, nået et omfang, der må anses for betænkeligt.

Det indsamlede statistiske materiale vedrørende de nævnte retter er optaget som bilag til lovforslaget. Angivelsen af befolkningstallet og sagsantallet er ført å jour til udgangen af 1966. De tilsvarende tal for tiden indtil udgangen af 1967 er ved at blive bearbejdet og vil kunne stilles til rådighed for det udvalgt, som jeg går ud fra bliver nedsat.

Jeg henleder opmærksomheden på, at de